

Шелякіна А. В.,

кандидат філософських наук,
доцент кафедри англійської філології та міжкультурної комунікації
Навчально-наукового інституту філології
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
<https://orcid.org/0000-0002-0067-8773>

Торосян О. М.,

кандидат філологічних наук,
доцент кафедри англійської філології та міжкультурної комунікації
Навчально-наукового інституту філології
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
<https://orcid.org/0000-0001-9160-9871>

КОНОТАТИВНИЙ АСПЕКТ ВАРІАНТІВ ТОПОНІМІВ-ІСТОРИЗМІВ (НА МАТЕРІАЛІ ТОПОНІМІЧНИХ ПРИЗВИСКІВ ШТАТІВ США)

Анотація. У статті здійснено лексико-семантичний та конотативний аналіз топонімічних прізвиськ штатів США, що відображають особливості їхньої історії, визначено мотиваційні чинники надання відповідних номінацій. Дослідження ґрунтується на матеріалі, добраному з електронних та друкованих джерел країнознавчого характеру, у тому числі енциклопедій, довідників та офіційних регіональних публікацій. Проаналізовано витоки формування вторинних географічних назв в американській топонімічній системі.

Акцентується увага на когнітивному та комунікативному потенціалі прізвиськ, що функціонують як одиниці зі значним національно-культурним навантаженням. Доведено, що топонімічні прізвиська є не лише засобом номінації, але й елементом фонових знань, які відіграють ключову роль у міжкультурній комунікації. Вони формують образ регіону, закріплені у свідомості носіїв мови, і репрезентують світоглядну та ціннісну картину певної етнокультурної спільноти.

На відміну від первинних топонімів, які мають усталену офіційну форму, прізвиська є варіативними й підлягають змінам під впливом соціально-політичної, культурної динаміки та мовної еволюції.

Зазначено, що вторинні географічні назви утворені шляхом метафоризації, що виступає провідним лексико-семантичним механізмом номінації.

У роботі також підкреслено важливість локальних іменних моделей у конструюванні колективної пам'яті та регіональної ідентичності, зокрема через аналіз прізвиськ, що пов'язані з іменами історичних постатей. Звернення до історичних витоків вторинної номінації дає змогу виявити, як певні особистості чи події набувають символічного статусу, закріпленого в мовному просторі регіону.

Зі змісту проаналізованих номінацій вбачається, що топоніми-історизми корелюють із культурно-національними моделями та стереотипами, відображаючи ментальні ознаки відповідної лінгвокультурної спільноти. Наголошено на динамічному характері цього явища: з плином часу кількість або актуальність неофіційних назв змінюється, що свідчить про їхню адаптивність до нових соціокультурних умов. Ці зміни в позамовному контексті актуалізують потребу в подальшому моніторингу й аналізі цього пласту

топонімії, що постійно збагачує матеріал дослідження.

Зазначено, що вторинні топонімічні одиниці відіграють ключову роль у лінгвокраїнознавчій підготовці студентів, оскільки сприяють глибшому розумінню національно-культурної специфіки мови. Вивчення прізвиськ як об'єкта лінгвістичного аналізу відкриває нові можливості для дослідження мовної картини світу, етнокультурної ідентичності, а також актуалізує міждисциплінарний підхід до вивчення лінгвістичних одиниць.

Ключові слова: топонім, топонімічне прізвисько, вторинна номінація, конотативний аспект, мотиваційне підґрунтя, лінгвокраїнознавство, міжкультурна комунікація.

Вступ. Сучасна лінгводидактика акцентує увагу на вагомості національно-культурного компонента у процесі викладання іноземної мови. Це один із провідних засобів трансляції національної культури та формування особистісних якостей здобувача освіти. Важливу роль у цьому контексті відіграє дисципліна «Лінгвокраїнознавство», що традиційно входить до навчальних планів факультетів іноземних мов закладів вищої освіти.

Лінгвокраїнознавство вивчає мовні одиниці, що мають виразне національно-культурне забарвлення, репрезентують культурну специфіку мовної спільноти, а їх інтерпретація засобами рідної мови може бути ускладненою через відсутність відповідних фонових знань, які становлять основу культурної своєрідності комунікантів. До таких мовних одиниць відносять неофіційні назви (призвиська), які формують значну частину культурно маркованої лексики та репрезентують специфічне національне світосприйняття мовної спільноти. Через те, що прізвиська мають культурознавчу значущість, бо виникають внаслідок метонімічного або метафоричного переосмислення назв подій, традицій чи явищ, пов'язаних з конкретною місцевістю, вони виступають суттєвим когнітивним елементом міжкультурної комунікації, без урахування якого ефективне спілкування часто ускладняється. Крім того, активне використання вторинних номінацій штатів, міст, населених пунктів у різних сферах суспільного життя, створює окреме поле лінгвістичних досліджень.

Короткий огляд публікацій. Проблематика вторинної номінації, а саме аналіз топонімічних прізвиськ як окремого виду номінативних одиниць, продовжує викликати стійкий науковий інтерес. Попри те, що переважна більшість дослідницьких праць у сфері ономастики зосереджена, як слушно зазначає Г. В. Синегубова, більшою мірою на вивченні неофіційних антропонімів [1, с. 150], тема регіональних неофіційних назв, зокрема прізвиськ штатів і міст США, залишається недостатньо розробленою в українській лінгвістиці, що створює передумови для подальших наукових пошуків і систематизації матеріалу.

Слід зауважити, що з плином часу кількість або актуальність подібних номінацій невинно зростає, що зумовлено істотними змінами в екстралінгвістичному контексті. Соціально-економічні трансформації, культурні зрушення сприяють виникненню нових прізвиськ, які стають відображенням актуальних реалій. З іншого боку, певні прізвиська втрачають свою актуальність і виходять з ужитку, зберігаючись лише у словниках або довідниках. Ці зміни в позамовному контексті актуалізують потребу в подальшому моніторингу й аналізі вторинних назв, що постійно збагачують матеріал дослідження.

Теоретичним і практичним аспектам дослідження топонімії, зокрема її американського сегменту, присвятили свої наукові доробки такі дослідники, як О. В. Арделян [2], А. Ю. Дмитрик [3], О. В. Зосімова [4], Л. М. Капуш [5], Н. А. Куконіна [5], Д. Р. Радьябова [6] та інші. У працях зазначених авторів простежується глибокий аналіз ономастичного матеріалу, виявляються структурно-семантичні особливості топонімів, а також досліджується їхнє функціонування у культурному та комунікативному контекстах.

Метою даного дослідження є здійснення лексико-семантичного й конотативного аналізу окремих топонімів-історизмів, які утворюють значну частину неофіційних назв американських штатів, а також з'ясування мотиваційних чинників закріплення цих прізвиськ в американському варіанті англійської мови.

Результати та їх обговорення. В американському ономастичному полі виокремлюється група неофіційних географічних номінацій (призвиськ), що є вторинними назвами, утвореними шляхом асоціативно-семантичного осмислення ознак об'єкта. Репрезентуючи історико-культурну динаміку, особливості економічного розвитку, природні умови, традиції та звичаї на денотативно-конотативному рівні, прізвиська є складовою фонових знань мовної спільноти. Це пояснює наявність кількох прізвиськ (гетеронімативність) у межах одного географічного об'єкта (штату, міста тощо), які з'являлися у процесі історичного розвитку й, відповідно, могли втрачатися під впливом соціально-економічних, культурних або політичних змін у США. Історична насиченість певного топоніма прямо корелює з кількістю вторинних номінацій, що відображають знання про нього. Кожна з таких вторинних назв ґрунтується на певній мотиваційній базі, що репрезентує емоційно-сміслову ставлення суб'єкта номінації до відповідного об'єкта чи явища, уможливорюючи реконструкцію світоглядних особливостей не лише окремого індивіда, а й цілої етнокультурної спільноти.

Провідним механізмом концептуалізації в межах вторинної номінації є метафоризація, що виступає як базовий лексико-семантичний засіб творення варіантів топонімів. Метафора виконує не лише когнітивну функцію, орієнтовану на осмис-

лення і реконструювання дійсності шляхом перенесення ознак з одного об'єкта на інший, а й афективну, яка виявляється у формуванні емоційно-оцінного ставлення до об'єкта номінації. Тому прізвиська, попри їх неофіційний статус, часто набувають високої частотності, закріплюються в офіційних документах, державній символіці, художній літературі, публіцистиці та навіть на транспортних засобах (номери авто), стаючи частиною культурного коду регіону. У наших попередніх розвідках [7] ми аналізували метафоричний перенос на прикладі неофіційних назв штатів із зоокомпонентом, як от *the Coyote State* (Південна Дакота), *the Ground-hog State* (Міссісіпі), *the Pelican State* (Луїзіана), *the Badger State* (Висконсин) тощо; а також назв штатів, що відображають господарсько-економічний розвиток США [8], наприклад, *The Lead State* (Міссурі), *The Gem State* або *Gem of the Mountains* (Айдахо), *The Golden State* (Каліфорнія), *The Granite State* (Нью-Гемпшир) тощо.

У цій науковій розвідці ми пропонуємо провести лексико-семантичний та конотативний аналіз історичних прізвиськ американських штатів, які часто містять в собі важливі ідентифікаційні маркери, що відображають минуле, культурні особливості або правову спадщину регіону. Крім того, доречно підкреслити, що вторинні найменування, які розглядатимуться у статті, можуть бути охарактеризовані як номінації з повною або абсолютною мотивацією. Це означає, що в кожному конкретному випадку можливо простежити чітке мотиваційне підґрунтя, яке обумовлює надання того чи іншого прізвиська певному штату. Зазначена мотивація, як правило, є загальновідомою та історично обґрунтованою. Важливим є й той факт, що більшість цих номінацій не втратили своєї семантичної наповненості та функціонують у сучасному американському мовному просторі як офіційно визнані прізвиська, зберігаючи актуальні конотації та високий ступінь уживаності.

The Constitution State (Коннектикут) отримав своє офіційне прізвисько, закріплене Генеральною Асамблеєю штату, у 1959 році [9]. Всім відомо, що Конституція Сполучених Штатів Америки була підписана у Філадельфії, штат Пенсильванія. Чому ж Коннектикут назвали Конституційним штатом? Це офіційне прізвисько вказує на унікальну роль Коннектикуту в історії державотворення США. У колоніальні часи пуритани, які зазнали релігійного переслідування, прагнули самоврядування, що зумовило створення документа під назвою *Fundamental Orders*. Цей документ заклав основи інституційного устрою колонії, заснованого не на монархічній владі, а на принципі вільної згоди народу. Положення документу включали створення Генерального суду, регламентацію виборчого процесу та систему представництва, що, за сучасними мірками, відповідає принципам конституційного устрою.

The Keystone State (Пенсильванія) [10] підкреслює ключову роль штату у процесах державотворення, соціального та економічного становлення новоствореної нації. Стратегічне розташування Пенсильванії між Північчю та Півднем сприяло формуванню важливих торговельних, політичних і культурних зв'язків. Саме з цієї причини штат метафорично розглядається як «наріжний камінь» американської федерації. Крім цього, як вже зазначалося вище, Пенсильванія, зокрема місто Філадельфія, стала місцем підписання двох визначальних документів американської історії – Декларації незалежності та Конституції США. Образ «наріжного каменя» закріплений не лише в історичних документах, а й у культурному просторі штату.

Так, у другому куплеті офіційного гімну Пенсильванії згадується: «*Батьківщина могутньої нації, наріжний камінь землі*». Символіка наріжного каменя також представлена на пам'ятній монеті Монетного двору США, присвяченій штату, що ще раз підкреслює його винятковий статус у національній історичній пам'яті.

Массачусетс, попри те, що прізвиська *The Old Colony State* та *The Puritan State* нині використовуються рідко, зберігає важливу історичну спадщину, пов'язану з цими назвами [11]. Заснування штату відбулося на території перших англійських колоній, створених пуританами у 1620 році. Вони залишили Англію, тікаючи від релігійних переслідувань, і саме їхня присутність та релігійно-соціальні засади мали тривалий вплив на формування культурної та політичної ідентичності регіону.

Прізвисько штату Нью Йорк *the Knickerbocker State* [12, 13] має своє коріння у XVII столітті, коли голландські колоністи прибули до території сучасного Нью-Йорка, заснувавши місто Новий Амстердам. Йдеться про тип коротких штанів, які закінчувалися нижче коліна, що стали відомі під англійською назвою *knickerbockers*. Цей стиль згодом набув символічного значення у контексті міської ідентичності. У 1809 році Вашингтон Ірвінг у своїй сатиричній праці «Історія Нью-Йорка від початку світу до кінця голландської династії», написаній під псевдонімом Дідріх Нікербокер, ввів образ голландського поселенця як архетипічного мешканця Нью-Йорка. Цей образ – «батько Нікербокер», з притаманними атрибутами – став символом міста наприкінці XIX – на початку XX століття, набувши широкого застосування різних сферах – від комерційної продукції, як-от пиво *Jacob Ruppert*, мистецьких проєктів (наприклад, мюзикл *The Knickerbocker Holiday* 1938 року) та спорту (*New York Knickerbockers* – стала першою бейсбольною командою у США). Протягом кількох століть термін «нікербокер» перетворився з позначення стилю одягу на потужний символ міської ідентичності Нью-Йорка. Його застосування у літературі, спорті, та популярній культурі свідчить про глибоку інтеграцію в культурний код міста.

The First State (Делавер) [14]. Прийняття Конституції Сполучених Штатів Америки ознаменувало початок нового етапу в історії американського державотворення. Першим штатом, що ратифікував цей документ, став Делавер, який зробив це 7 грудня 1787 року. Цей крок відбувся на п'ять днів раніше, ніж відповідне рішення Пенсильванії. Така оперативність відображала прагнення жителів штату забезпечити його рівність в майбутній федерації, попри його невеликий розмір і обмежену чисельність населення. Ратифікація Конституції Делавером мала не лише символічне значення, але й підкреслювала активну участь малих штатів у формуванні нової державної системи. Це забезпечило Делаверу почесне звання «Першого штату», яке він зберігає до сьогодні.

The Equality State (Вайомінг) [15]. Ще в XIX столітті Вайомінг став провідником соціальних змін, надаючи жінкам право голосу та доступ до публічної сфери значно раніше, ніж це закріпила 19-та поправка до Конституції США у 1920 році.

У 1869 році у Вайомінгу було ухвалено законодавство, що гарантувало жінкам повну юридичну рівність з чоловіками. Наступного року Луїза Гарднер Свейн стала першою жінкою у світі, яка взяла участь у виборах. Цей крок зробив Вайомінг першим штатом, який на законодавчому рівні визнав право жінок голосувати, бути присяжними, обіймати публічні посади.

Досвід Вайомінгу як «Штату рівності» свідчить про важливість локальних ініціатив у глобальному процесі емансипації жінок. Піонерські кроки, зроблені в цьому регіоні, стали прикладом для наслідування та вплинули на загальнонаціональну правову трансформацію в США, а штат здобув почесне прізвисько *The Equality State*, яке не втратило своєї актуальності і нині.

The Mother of Presidents (Вірджинія) [16]. Серед тринадцяти британських колоній в Північній Америці Вірджинія вирізнялася своїми масштабами, економічним потенціалом і політичним впливом. Її неофіційний статус як «першої» колонії був зумовлений раннім заснуванням (1607, Джеймстаун) і стрімким розвитком. Вірджинія справедливо отримала прізвисько «Мати президентів», оскільки з неї походили четверо з перших п'яти президентів США: Джордж Вашингтон, Томас Джефферсон, Джеймс Медісон і Джеймс Монро. Це свідчить про потужну політичну культуру та інтелектуальне середовище колонії, яке сприяло формуванню національного керівництва в добу становлення державності. Як перша, найбільша та одна з найзаможніших колоній, Вірджинія відіграла провідну роль у формуванні політичної еліти США. Її історична спадщина як «Матері президентів» підтверджує її центральне місце в американському національному наративі.

На окрему увагу, на наш погляд, заслуговують прізвиська штатів, пов'язані з історичними особистостями.

The Land of Roger Williams (Род-Айленд) [17]. Роджер Вільямс відіграв ключову роль у заснуванні Род-Айленду – однієї з тринадцяти колоній, що згодом утворили Сполучені Штати Америки. Він виступав за чітке розмежування між інститутами релігії та державної влади. Зокрема, він заперечував легітимність втручання світських лідерів у справи релігії. Ідеї Роджера Вільямса неодноразово викликали конфлікти з колоніальною владою, наприклад, він наполягав на необхідності компенсації корінному населенню за землі, на яких оселялися англійські колоністи. Ці погляди вважалися радикальними для тогочасного пуританського суспільства, і його було вигнано з Массачусетсу.

Знайшовши притулок серед народу наррагансетів, Вільямс придбав у них ділянку землі, на якій у 1636 році заснував поселення, до якого незабаром приєдналися інші поселенці, що утворили декілька автономних громад. Ці об'єднані поселення склали основу колонії Род-Айленд, яка відзначалася толерантністю до релігійного різноманіття та надавала притулок представникам інших конфесій, переслідуваних у сусідніх колоніях. Переконавши Роджера Вільямса, що кожна людина має право на свободу совісті та віросповідання, заклали ідейні основи американської демократії.

The Land of William Penn (Пенсильванія) [18]. Вільям Пенн – видатна постать у історії Сполучених Штатів. Він ініціював створення колонії Пенсильванія («Лісиста країна Пенна»), як притулку для вільнодумних європейців, що зазнавали переслідувань у своїх країнах. Пенн вважав, що колонія має стати експериментом у сфері суспільного устрою, заснованого на принципах свободи совісті, участі громадян у прийнятті рішень і мирного співіснування.

Одним із найважливіших внесків Пенна була розробка *Рамкової Конституції Пенсильванії* (*Frame of Government of Pennsylvania*), яка заклала основи для подальшого формування демократичних інститутів у США, зокрема для Конституції Сполучених Штатів.

Особливої уваги заслуговує його політика у сфері взаємин із корінним населенням. Пенн уклав мирний договір з народом, який традиційно проживав на території сучасної Пенсильванії. Цей договір розглядається в історії як унікальний приклад взаємоповаги між колоністами та корінними народами.

Завдяки своїм ідеям і практичній діяльності Вільям Пенн вважається одним із піонерів демократичної думки та релігійної свободи в Новому Світі.

The land of Lincoln (Іллінойс) [19]. Авраам Лінкольн, шістнадцятий президент Сполучених Штатів Америки, був одним із найвидатніших керівників країни та вважається стійким символом демократії. Прізвисько «Земля Лінкольна» цілком справедливо описує штат Іллінойс, куди Лінкольн переїхав у 21-річному віці. Він прожив там до свого обрання президентом у 1861 році. Окрім президентської діяльності, Лінкольн представляв Іллінойс у Палаті представників США протягом одного терміну (1847–1849). Раніше він чотири терміни поспіль (1834–1841) був членом Законодавчих зборів штату Іллінойс. Мешканці штату з гордістю називають свій край Землею Лінкольна а прізвисько *The land of Lincoln* можна побачити на кожному нормерному знаку.

Seward's Icebox (Аляска) [20]. «Холодильник Сьюарда» – прізвисько Аляски, яка була куплена у Росії у 1867 р. з ініціативи державного секретаря Г. Сьюарда. Слід зазначити, що це прізвисько має дещо негативну, зневажливу конотацію, оскільки хоч загалом реакція на покупку Аляски серед американців була позитивною, багато хто вважав, що Аляска стане базою для розширення американської торгівлі в Азії, деякі опоненти назвали цю покупку «дурістю, примхою Сьюарда», стверджуючи, що Сполучені Штати придбали марну землю.

Висновки. Таким чином, можна зробити висновок, що вторинні номінації американських штатів, які стали об'єктом аналізу, становлять собою важливі маркери ідентичності, що репрезентують як історичне минуле, так і культурно-ментальні особливості та правові традиції конкретного регіону. Їхня семантична природа заснована на глибоких метафоричних трансформаціях, які відображають значущі історичні події, феномени або культурні коди, пов'язані з окремими штатами. Можна впевнено стверджувати, що вивчення вторинної номінації в аспекті неофіційних географічних назв, зокрема прізвиськ, набуває подвійного значення. По-перше, воно розглядається як важливий елемент соціолінгвістичного аналізу, що дозволяє досліджувати механізми закріплення мовних одиниць у суспільному житті. По-друге, ця проблема виходить за межі суто лінгвістичного підходу, отримуючи міждисциплінарний вимір: аналіз прізвиськ уможливує реконструкцію колективної регіональної ідентичності, виявлення стереотипів, образів та оцінок, закладених у свідомості носіїв мови.

Окреслена у дослідженні тематика виявляється актуальною і перспективною для подальших наукових розвідок, оскільки процес формування прізвиськ американських штатів не є завершеним чи застиглим у часі. Навпаки, спостерігається динаміка їхнього виникнення та використання, що зумовлена постійними трансформаціями в екстралінгвістичному середовищі. Зокрема, зміни в економічній, соціальній, політичній та культурній сферах спричиняють переосмислення усталених образів регіонів, що, у свою чергу, стимулює появу нових номінацій або модифікацію вже існуючих.

Література:

1. Синегубова Г. В. Види мотивації прізвиськ міст англomовних країн. *Вісник студентського наукового товариства Донецького національного університету*. Вінниця: ДонНУ, 2016. Том 2. С. 150–156. URL: <https://www.academia.edu/69489932> (дата звернення 29.06.2025).
2. Арделян О.В. Вторинні номінації штатів США. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2022. Том 33 (72). № 2. Ч. 1. С. 70–76. URL: https://www.philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2022/2_2022/part_1/12.pdf (дата звернення 29.06.2025).
3. Дмитрик А. Ю. Особливості походження топонімів у Сполучених Штатах Америки. *Вісник студентського наукового товариства Горлівського інституту іноземних мов*: матеріали 4-ї Всеукр. наук.-практ. конф. молодих учених "Мовна комунікація і сучасні технології у форматі різнорівневих систем. Бахмут: ГІМ ДВНЗ "ДДПУ", 2019. Вип. 5. С. 13–16. URL: https://edu.forlan.org.ua/doc/konf/ConferenceProceedings_29November2019_NIIM_Bakhmut.pdf (дата звернення 29.06.2025).
4. Зосімова О.В. Прецедентні топоніми в неофіційних назвах американських міст і штатів. *Лінгвістичні дослідження*. Зб. наук. праць ХНПУ ім. Г.С. Сковороди. 2019. Вип. 50. С. 50–58. URL: https://www.researchgate.net/publication/338113993_PRECEDENTNI_TOPONIMI_V_NEOFICIJNIN_NAZVAN_AMERIKANSKIH_MIST_I_STATIV (дата звернення 29.06.2025).
5. Капуш Л. М., Куконіна Н. А. Екстралінгвальні фактори формування та етимологічне походження ойконімів США. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2022. Том 33 (72). № 2. Ч. 1. С. 146–151. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&S21P03=FILE=&S21STR=UZTNU_filol_2022_33%2872%29_2%281%29_27 (дата звернення 29.06.2025).
6. Rajabova, R. D. American Toponymy as Reflection its History and Culture. *Middle European Scientific Bulletin*. 2022. № 22. Р. 34–37. URL: <https://doi.org/10.47494/mesb.v22i.1100> (дата звернення 29.06.2025).
7. Шелякіна А.В., Торосян О.М. Конотативний аспект варіантів топонімів із зоокомпонентом (на матеріалі топонімичних прізвиськ штатів США). *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 2022. № 56. С. 154–157.
8. Шелякіна А.В., Торосян О.М. Конотативний аспект вторинних номінацій штатів, що відображають господарсько-економічний розвиток США. *Science and Education a New Dimension. Philology*. 2019. VII (60). Issue: 204. Р. 78–81.

Джерела ілюстративного матеріалу:

1. Why is Connecticut Called the Constitution State? *Encyclopedia Britannica*: веб-сайт. URL: <https://www.britannica.com/topic/Why-Is-Connecticut-Called-the-Constitution-State> (дата звернення 4.08.2025).
2. Why is Pennsylvania Called the Keystone State? *State Symbols USA*: веб-сайт. URL: <https://statesymbolsusa.org/symbol-official-item/pennsylvania/state-nickname/keystone-state> (дата звернення 4.08.2025).
3. The Puritan State. *Destguides*: веб-сайт. URL: https://www.destguides.com/united-states/massachusetts/massachusetts-nicknames#the_puritan_state (дата звернення 29.06.2025).
4. Knickerbocker History. *NBA*: веб-сайт. URL: <https://www.nba.com/knicks/history/knickerbocker> (дата звернення 29.06.2025).
5. Nickname of New York State. *State Symbols USA*: веб-сайт. URL: <https://statesymbolsusa.org/symbol-official-item/new-york/state-nickname/empire-state> (дата звернення 29.06.2025).

6. What Was the First State in the USA? Collin Traivels Between: веб-сайт. URL: <https://travelsbetween.com/what-was-the-first-state-in-the-usa/> (дата звернення 4.08.2025).
7. Ten Reasons Why Wyoming is Known as the "Equality State". USA Today: веб-сайт. URL: <https://10best.usatoday.com/travel/10-reasons-why-wyoming-is-known-as-the-equality-state> (дата звернення 29.06.2025).
8. Why is Virginia Called the Mother of Presidents? Keep Virginia Beautiful: веб-сайт. URL: <https://keepvirginiabeautiful.org/2022/02/21/virginia-the-mother-of-presidents/> (дата звернення 4.08.2025).
9. Roger Williams, Rhode Island Founder. Library of Congress: веб-сайт. URL: <https://www.loc.gov/item/today-in-history/february-05/> (дата звернення 29.06.2025).
10. William Penn and Founding of Pennsylvania. Bill of Rights Institute: веб-сайт. URL: <https://billofrightsinstitute.org/essays/william-penn-and-the-founding-of-pennsylvania> (дата звернення 29.06.2025).
11. Official State Slogan of Illinois. State Symbols USA: веб-сайт. URL: <https://statesymbolsusa.org/symbol-official-item/illinois/state-cultural-heritage/land-lincoln> (дата звернення 26.06.2025).
12. The Myth and Memorabilia of Seward's Folly. University of Rochester: веб-сайт. URL: <https://www.rochester.edu/newscenter/sewards-folly-308482/> (дата звернення 29.06.2025).

Sheliakina A., Torosyan O. The connotative aspect of versions of toponyms with historical names (based on toponymic nicknames of the US states)

The article presents a lexical-semantic and connotative analysis of U.S. state toponymic nicknames that reflect specific historical features of each state. The study identifies the motivational factors behind these nominations and is based on material selected from electronic and printed country-specific sources, including encyclopedias, reference books, and official regional publications. The research also examines the origins and development of secondary place names within the broader framework of American toponymy.

The paper emphasizes the cognitive and communicative potential of nicknames, which function as linguistic units with significant national and cultural connotations. It is argued that toponymic nicknames are not only means of naming but also elements of background knowledge that play a key role in

intercultural communication. These nicknames help shape a region's image as perceived by native speakers and reflect the worldview and value system of a given ethnocultural community.

Unlike primary toponyms, which have a standardized official form, nicknames are variable and subject to change due to sociopolitical, cultural and language evolution.

It is noted that secondary geographical names are often created through metaphorization, which serves as the leading lexical-semantic mechanism of nomination.

The study also highlights the importance of localized naming models in constructing collective memory and regional identity, particularly through nicknames associated with historical figures. Exploring the historical origins of secondary nomination reveals how certain individuals or events acquire symbolic status fixed in the linguistic space of the region.

The analysis shows that historically rooted toponyms correlate with cultural-national models and stereotypes, reflecting the mental characteristics of the respective linguocultural community. The dynamic nature of this phenomenon is emphasized: over time, the number or relevance of unofficial names may change, demonstrating their adaptability to new sociocultural conditions. Such shifts in the extralinguistic context highlight the need for continued monitoring and analysis of this layer of toponymy, which constantly enriches the research material.

It is also noted that secondary toponymic units play a crucial role in the linguocultural training of students, as they facilitate a deeper understanding of the national and cultural specificity of the language. Studying nicknames as an object of linguistic analysis opens new opportunities for exploring the linguistic worldview, ethnocultural identity, and supports an interdisciplinary approach to the study of linguistic units.

Key words: toponym, toponymic nickname, secondary nomination, connotative aspect, motivational basis, linguistics, intercultural communication, etc.

Дата першого надходження рукопису
до видання: 19.08.2025

Дата прийнятого до друку рукопису
після рецензування: 18.09.2025

Дата публікації: 21.10.2025